

[Socialministeren.]

det tilsigtes heller ikke at yde Kommunen Refusion i størst mulig Udstrækning for andre end egentlige arbejdsløse, men Hensigten har været at finde et Grundlag, der i saa Henseende kunde virke saa retfærdigt som muligt, og man har da ikke kunnet finde noget bedre Grundlag end Antallet af tilmeldte arbejdsløse pr. 10. Februar 1933. Jeg har ligesom det ærede Medlem heroverfor indvendt, at det kunde jo ikke virke helt retfærdigt, men paa den anden Side, naar man vilde sikre Kommunerne, at det Beløb, der i det hele kommer til Anvendelse, ikke i væsentlig Grad kom til at overstige 1,2 Million, kunde heller ikke jeg se, at man kunde gaa nogen anden Vej. Saa ved hver enkelt Kommune, hvad den har at disponere over til dem, der overhovedet kan komme i Betragtning.

Hendriksen: Jeg vil først sige til den højtærede Socialminister, at man jo har en Forretningsorden for at holde den; jeg betragter det som en Imødekommenhed fra mit Parti, naar vi i dette Tilfælde som for øvrigt i saa mange andre, hvor man fra Ministeriet har ønsket det, ser bort herfra. Men Forretningsordenen er nu en Gang skabt, den har Livet selv skabt, og den gør man klogt i som Regel ikke at sidde overhørig. At jeg, da jeg havde Ordet for lidt siden, ikke var klar over, hvad der skete ved Sagens tredie Behandling i det høje Folketing, maa ærede Medlemmer have mig undskyldt, for naar denne tredie Behandling fandt Sted for kun en Time siden, kan man ikke med Rette forlange, at vi skal være klar over, hvad der skete ved den Lejlighed. Dette synes jeg ogsaa er et Fingerpeg i Retning af, at man kun i Undtagelsestilfælde bør se bort fra Forretningsordenen, og at man ikke bør jage Sagerne igennem paa den Maade, at man vedtager et Lovforslag ved tredie Behandling i Folketinget Kl. 1¹⁵ og saa behandler det Kl. 2⁴⁵ i Landstinget. Navnlig ikke, hvis der ved Behandlingen i Folketinget en Time før sker noget epokegørende: at den højtærede Minister giver Oplysninger, som ikke har været givet paa det Tidspunkt, da Betænkningen blev afgivet. Og det maa jeg fastholde, at den Betænkning, mit Partis Repræsentanter i det andet høje Ting har afgivet i Gaar, er rigtig, at man i Folketingsudvalget har nægtet mit Parti Oplysning om, paa hvilken Maade man agter at tilvejebringe Dækning for Udgiftsbeløbet.

Nu siger den højtærede Socialminister

jo, at det er Hensigten at faa en samlet Dækningsordning, men at man ikke er naaet til Enighed derom. Det forstaar jeg særdeles vel, men denne samlede Dækningsordning ønsker vi fra vor Side ogsaa at være klar over; vi ønsker at være klar over, hvad den gaar ud paa, før vi medvirker til Gennemførelse af Forslag, der medfører betydelige Omkostninger for Samfundet. Det er den reelle, den sande Grund til, at vi ikke kan medvirke til Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag, at vi ikke har Oplysning om; at vi intet som helst har faaet at vide om, hvad Dækningsordningen gaar ud paa; vi ved slet ikke, hvad de 3 Partier, der i det skjulte arbejder sammen om disse Ting, har i Sinde at gennemføre. Og saa længe vi ikke har faaet Oplysning derom, vil vi ikke inklade os paa at være med til Gennemførelsen af Lovforslag, for hvilke der ikke er anvist Dækning, aabenlys Dækning, som vi kan faa Lejlighed til at tage Stilling til.

Formanden: I Anledning af det ærede Medlems Udtalelser ønsker jeg at gøre opmærksom paa, at der kun i særdeles paa-trængende Tilfælde bliver gjort Brug af Bestemmelsen i Forretningsordenens § 47 med Hensyn til Afstemning over Foretagelse af en Sags Behandling. Derfor har jeg spurgt forinden, og jeg tilføjer: hvis der af noget Parti var blevet gjort Indsigelse imod Sagens Behandling, vilde den ikke være kommet til Behandling.

M. C. Jensen: Jeg takker den højtærede Socialminister for det efter min Opfattelse klare Svar, der blev givet paa min Forespørgsel. Det bekræfter jo den Opfattelse, jeg havde, at der kan blive Kommuner, som, hvis de gør Brug af den Lov, vi staar i Begreb med at vedtage, kan risikere at komme til at betale det hele selv. Nu kunde det vel ikke gøre saa meget, hvis de Mænd, jeg nævnte før, vi Fiskere — der kan for øvrigt ogsaa være Tale om andre end Fiskere —, var fordelt jævnt over det ganske Land, saa at Byrderne for Kommunerne blev jævnt og lige fordelt; men det er ingenlunde Tilfældet. Vi har jo enkelte Kommuner, hvor der bor forholdsvist mange fattige Fiskere, og det er først og fremmest for disse Fiskeres Skyld, jeg har ønsket at faa Klarhed, men da ogsaa for Kommunernes Skyld. Men naar Kommunerne, som den højtærede Minister oplyste, selv ønsker paa Forhaand at kende de Udgifter, hvorom her er Tale, saa skønner jeg jo nok,